

Коли Холодний свині пас
і пах від смороду і поту,
цей поетичний ловелас
українську оббрехав Голготу.
Сміявся з мук (прокрустів глузд?).
Хто глузував з святого німбу,
коли провадили на дибу,
на смертний німб позводив кпини.
Він в геніальності загруз,
топився в крові України,
а світ не той і ти не той,
блукає українська муза,
зубило взявши й долото,
політкатівнями Союзу.
Її покажуть з-під поли,
а заховають аж за ґрати.
Вона вже звична до хули,
прокльони в узголів'я брати.